מסורת הש"ס

קשיא דרבי מאיר אדר' מאיר. לעיל אמר משנה שבני אדם נכנסין לאכול פתן בערבי שבתות והוא שעור מאוחר מסל כהן. והכא אמר משנה שבילה שהיא קודם בין השמשות: **קשיא דר' אליעזר.** דבריהם אדר' אליעזר דמתני': **ואב"א לאליעזר היא.** ותיר אור

בני אדם ע"ש — משנת שבילה — דבריהם (קדש היום ע"ש) — דמש (כהנים) — דמש (כהנים) רש"י

* ב: קשיא דר' מאיר אדר' מאיר תנאי אליבא דר"מ. קשיא דר' אליעזר אדר' אליעזר תרי תנאי אליבא דר' אליעזר ואב"א רישא לא"ר אליעזר היא: עד סוף האשמורה: מאי קסבר ר' אליעזר אי קסבר שלש משמרות הוי הלילה לימא עד ארבע שעות ואי קסבר ארבע משמרות הוי הלילה לימא עד שלש שעות? לעולם קסבר שלש משמרות הוי הלילה והא קא"ל דאיבא משמרות ברקיע ואיבא משמרות בארעא דתנא"ר אליעזר אומר שלש משמרות הוי הלילה ועל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי שנאמר °ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נוהו" וסימן לדבר: משמרה ראשונה חמור נוער שניה כלבים צועקים שלישית תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. מאי קא חשיב ר' אליעזר אי תחלת משמרות קא חשיב, תחלת משמרה ראשונה סימנא למה לי, אורתא הוא. אי סוף משמרות קא חשיב, סוף משמרה אחרונה למה לי סימנא ממא הוא? אלא חשיב סוף משמרה ראשונה, ותחלת משמרה אחרונה, ואמצעית דאמצעיתא ואב"א כולהו סוף משמרות קא חשיב וכי תימא אחרונה לא צריך, למאי נפקא מינה? למיקרי ק"ש למאן דגני בבית אפל ולא ידע זמן ק"ש אימת, כיון דאשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק משדי אמו ליקום וליקרי. אמר רב יצחק בר שמואל משמי דרב ג' משמרות הוי הלילה *יעל כל משמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי ואומר אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי, ושרפתי את היכלי, והגליתים לבין אומות העולם; תניא א"ר יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל, בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין לי) עד שסיימתי תפלתי, לאחר שסיימתי תפלתי אמר לי "שלום עליך רבי" ואמרתי לו "שלום עליך רבי ומורי" ואמר לי "בני מפני מה נכנסת לחורבה זו" אמרתי לו להתפלל, ואמר לי "היה לך להתפלל בדרך", ואמרתי לו "מתיירא הייתי שמא יפסיקו בי *עוברי דרכים" ואמר לי "היה לך להתפלל תפלה קצרה, באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נכנסין לחורבה ולמדתי שמתפללין בדרך ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה ואמר לי בני מה קול שמעת בחורבה זו? ואמרתי לו שמעתי בת *קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות' ואמר לי חייך וחיי ראשך לא שעה זו בלבד אומרת כך אלא בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך ולא זו בלבד אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין "יהא *שמיה הגדול מבורך" הקב"ה מנענע ראשו ואומר "אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כדמה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"; ת"ר "מפני שלשה דברים אין נכנסין לחורבה "מפני חשד ומפני המפולת ומפני המזיקין", בפני חשד ותיפוק ליה משום מפולת? בחדתי

כל זמן שהיה קולם זה בבית המקדש

רש"י - למה ג' טעמים לדבר א"

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קשיא דרבי מאיר וכו' דהייתו בע"ש לא מי נמי לא מסתברא

ר"מ ליכא כה

ר"ש ליכא כה

[מגילה כ"ב ע"ב]

[מגילה כ"ב ע"ב]

[מגילה כ"ב ע"ב]